Anul al 57-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 217 Vineri 9 August 1940
8 Pagini P IIII

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE
IN TARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte
220 lei
UNIV.-SPORT
500 lei

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

ASOCIAȚIA FOȘTILOR ELEVI

Scriitorul englez Aldous Huxley, ale cărui lucrări i-au creiat o reputație universală, contesta într'una din lucrările sale, posibilitatea menținerii și continuării legăturilor trainice, prietenești, făcute pe băncile școlii. Drumurile se despart la terminarea cursurilor, ies în evidență diferențele de obârșie, de stare socială, de mentalitate, de temperament. Alte inclinațiuni, alte preferințe vin să accentueze deosebirile și să facă imposibilă restabilirea camaraderiei ce exista în anii în care tinerețea vedea perpetuându-se mereu o solidaritate, pe care viața, cu frământările ei neincetate, o destramă și o spulberă.

Ministerul educației noastre naționale a găsit calea pe care se poate consolida în mod util solidaritatea începută pe băncile școlii: prin înființarea asociațiilor de foști elevi, să facă o unitate care să se simtă indisolubil legată de școala, care i-a format.

Iată găsit un scop comun, un țel minunat, grație căruia să se poată din nou strânge rândurile celor cari au primit începuturile luminii în clasa care îi reunea într'o frățească silință, ce nu cunoștea altă deosebire decât notele profesorului de pe catedră.

Nu e om, din ori ce categorie socială ar fi, să nu-și amintească înduioșat de vremurile copilăriei și ale tinereții, de vremurile iluziilor, ale râvnei curioase de a ști, de vremurile când mica ceată gălăgioasă a clasei amuțea la ivirea profesorului.

Săraci ori bogați, intelectuali ori muncitori ce n'au putut continua mai departe studiile, pot găsi mijlocul să contribue la propășirea instituției ce le-a dat primele noțiuni despre viață.

Mai ales pentru cei, cărora munca, priceperea ori norocul lor, adăogate la cunoștințele dobândite în școală, le-au dat putința să ajungă la o stare materială înfloritoare, asociațiile de foști elevi pot constitui prilejul de a-și manifesta recunoștința, ajutând ca și alte elemente, din generațiile care vin, să poată merge pe calea propășirii, pe calea succesului.

Naționalismul practic, sincer, al celor cari se gândesc la stimularea energiilor și valorilor atât de numeroase, în pătura săracă românească, trebue să considere aceste asociații de foști elevi drept cel mai potrivit instrument al năzuințelor noastre, ale tuturor celor ce știu câte greutăți au familiile împovărate de copii și câtă binefacere constitue un sprijin efectiv, venit la timp.

Solidaritatea foștilor elevi poate forma sursa unor rezultate nebănuite în domeniul ajutorării școalei, ca factor național și social.

ATACUL IMPOTRIVA ANGLIEI
E AȘTEPTAT DELA O ZI LA ALTA

Prin telefon dela corespondenții noștri particulari

Berlin, 6. — Inapoierea cancelarului Hitler la Berlin și consfătuirile pe care le-a avut d-sa cu colaboratorii săi a produs fel de fel de comentarii în legătură cu marea ofensivă împotriva Angliei.

Din toate aceste comentarii rees în mod neîndoelnic două fapte sigure: 1) începerea atacului împotriva Angliei este definitiv hotărîtă și el poate să se deslănțue în oricare din zilele ce urmează și 2) pregătirile în vederea acestui atac continuă cu înfrigurare și după un plan stabilit în amănunt. O dovadă despre aceasta o constitue fără îndoială atacurile continue ale aviației germane împotriva obiectivelor militare de pe coasta engleză și din apropierea acesteia, precum și împotriva centrelor militare importante din interiorul insulei engleze.

Un fapt care pledează de asemeni în favoarea apropiatei începeri a acțiunii germane este și acela că nu trebue să se aștepte sosirea toamnei și odată cu ea a anotimpului cețos, absolut neprielnic pentru operațiuni militare în stil mare. Toate acestea fac să se întrevadă că începerea marei ofensive germane împotriva Angliei este iminentă.

*

In ce privește comentariile de presă în legătură cu situația din Anglia, ziarele germane relevă faptul că oficiosul „Times" anunță un program de reforme sociale, care urmează să se pună cât mai curând în aplicare în Anglia. Acest program e considerat în genere aci ca o manevră politică, menită să influențeze atmosfera care predomină actualmente opinia publică engleză, spunându-se în acelaș timp că o asemenea influențare era absolut necesară în momentul de față. Pe de altă parte, se mai spune despre acest program că el ar însemna o acomodare la noile reforme sociale care vor fi puse în aplicare după război în întreaga Europă.

Cercurile autorizate dela Wilhelmstrasse sunt de părere că acest program „nu este altceva decât un plagiat al ideilor național socialiste".

*

In legătură cu problemele din Sud-Estul European, presa germană continuă să se abțină dela orice comentarii.

Despre știrea plecării d-rului Clodius la București cu o misiune specială pentru guvernul român, se precizează că ea nu corespunde adevărului, fiind pusă în seama unor anumite oficine de propagandă interesate. D-rul Clodius se află actualmente la Berlin și nici nu se intenționează trimiterea sa în vreuna din capitalele sud-est-europene.

CE SE CREDE LA ROMA

Roma, 6. — Presa italiană, după o anumită tăcere, reîncepe să vorbească despre posibilitatea unei debarcări germane în Anglia. Ea spune că în fiecare zi frica acestei debarcări sporește în Anglia și că zilele acestea, din cauza condițiunilor atmosferice foarte bune, se crede că va fi iminentă. Natural, toate acestea produc o mare nervozitate în populația engleză și în clasele conducătoare, cari nu mai știu ce să facă spre a convinge publicul că ei au luat toate măsurile de apărare.

Ziarele engleze, pentru a prepara populația pentru dureroasele surprize, încearcă să descrie cari sunt metodele uzate de germani în marea ofensivă pe care Anglia o prevede în curând. Conform acestor planuri, o serie de „Hunkersuri" ar duce pe coastele Angliei oameni perfect pregătiți și echipați. Conform unui alt plan, din porturile de pe Baltica ar pleca flote de îmbarcări foarte rapide, încărcate cu armată, care s'ar arunca asupra Angliei pe neașteptate.

Presa italiană ridiculizează aceste pretinse informații spunând că este absurd ca Anglia să pretindă de a ști cari sunt planurile germane de invaziune. Ea consideră că acestea sunt manifestări ale unei nervozități crescânde și a dezorientării tot mai mare, care se manifestă printre conducătorii britanici și printre poporul englez, care deși nu este ținut la curent cu situația reală, totuș pretinde că trăește cea mai mare tragedie a istoriei sale.

E. C.

IMAGINI DE RĂZBOI

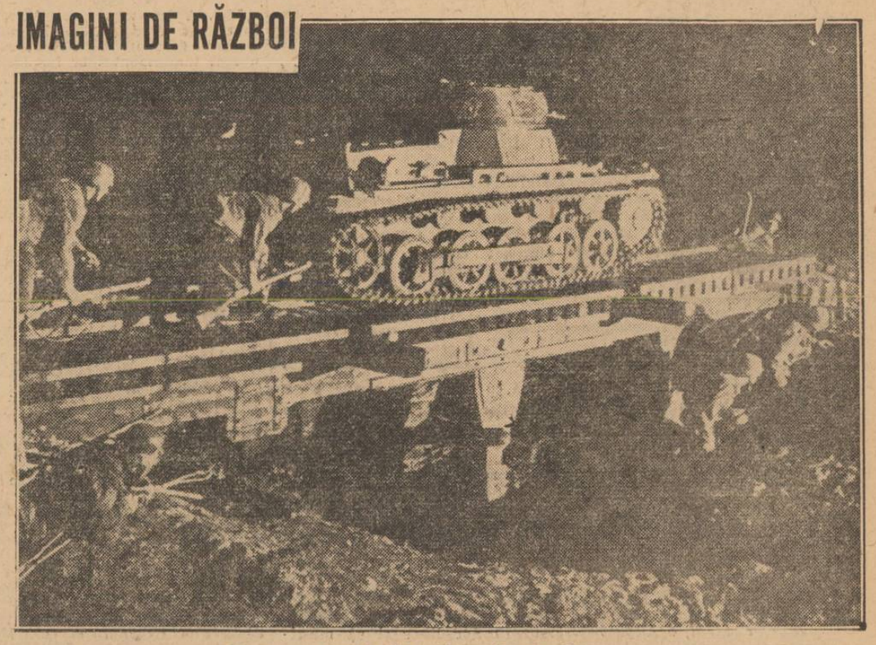

Atac german în timpul nopții

Declarațiile ministrului de finanțe englez în Camera Comunelor

Londra, 6 (Rador). — *D. Kingsley Wood, ministrul de finanțe, a răspuns în ședința de Marți a Camerei Comunelor criticilor care au fost exprimate de unii deputați și de ziare în sensul că budgetul alcătuit de el nu a prevăzut impozite suficiente.*

Ministrul a făcut unele citate, spre a dovedi că, în unele cazuri, impozitele sunt de patru ori mai mari decât acum un an.

D. Kingsley Wood a declarat că va mai trece timp până când vor putea fi puse noui impozite.

Referindu-se la faptul că cheltuelile trec încasările de 2.200 milioane de lire sterline, ministrul a precizat că, ținându-se seamă de micșorarea deficitului prin diverși factori, suma rămasă a fi acoperită prin impozite și noui economii a fost redusă în mod substanțial. Este nevoie să se facă mari sforțări și să se restrângă și mai mult cheltuelile cari nu sunt necesare.

In încheere, ministrul finanțelor a subliniat importanța capitală de a se economisi cât mai mult posibil și de a se consacra economiile statului.

Arestare la Praga

Praga, 6 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Se anunță oficial că șeful districtului Praga al Uniunii Naționale ceh, doctorul Nestaval, a fost arestat, deoarece organizația sa era un centru de opoziție împotriva Reichului.

COMENTARII ITALIENE
IN LEGĂTURĂ CU PROCESUL CONTRA POLITICIENILOR RĂSPUNZĂTORI DE RĂZBOI ȘI MILITARILOR FRANCEZI

Roma, 6 (Rador). — Redactorul diplomatic al agenției „Stefani" scrie:

Procesul pe care guvernul francez este pe cale să-l înceapă contra politicienilor și militarilor răspunzători de război își propune mai ales să arate că răspunderile cad numai asupra unui anumit număr de persoane și că Franța, în ansamblul ei, nu este de loc vinovată de ceeace s'a întâmplat.

Este vorba deci de un proces politic de natură nu numai internă, ci și internațională, căci el a trebuit să servească a restabili un fel de nevinovăție națională franceză și a reduce la minimum consecințele înfrângerii.

Acest laborios camuflaj oficial al adevărului istoric este puțin persuasiv.

Dealtfel, presa franceză însăși se însărcinează să arate că forțele stângii franceze, căzute odată cu d. Reynaud, nu au fost, totuși, cele mai războinice.

In adevăr, în Franța se cere ca activitatea nouei Curți de Justiție să fie îndreptată asemeni și contra celor care au permis evacuarea anticipată a teritoriilor Renaniei.

Cu alte cuvinte, stânga franceză este acuzată de a fi folosit față de Germania, un tratament prea slab.

Aceasta dovedește că, dacă curentele naționale favorabile noului guvern ar fi avut posibilitatea să decidă sau să facă simțită greutatea influenței lor, ele ar fi fost și mai aspre și intransigente în voința de a menține Germania în stare de inferioritate și de sclavie.

MINISTRUL FRANȚEI IN CANADA RĂMÂNE LA POSTUL SĂU

Ottawa, 6 (Rador). — Corespondentul agenției „Havas" transmite:

D. Mackenzie King, președintele consiliului de miniștri, a anunțat în Camera Comunelor că d. Ristershueber, ministrul Franței în Canada, a fost autorizat de guvernul canadian să rămână la postul său, deși relațiile diplomatice franco-britanice au fost rupte.

„DEJUNURI NAȚIONALE"
LA RESTAURANTELE DIN LYON

Geneva, 6 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

Lyon este primul oraș francez care a introdus la restaurante un „dejun național" cu prețul de 5 franci.

Prin această măsură se urmărește, în primul rând, să se vină în ajutorul persoanelor al căror venit a scăzut prea mult din cauza războiului și a acelora care n'au isbutit încă să găsească de lucru.

PRESA GERMANĂ DESPRE SITUAȚIA DIN SUD-ESTUL EUROPEAN

Intr'un articol, care se ocupă de situația din Sud-Estul Europei, cunoscutul ziarist german d. dr. Megerle, scrie în ziarul „Berliner Boersenzeitung":

„Din exprimările unor anumite cercuri și personalități românești asupra posibilităților de a limpezi situația față de Ungaria, rezulta un fals eroism. Intrucât străinătatea a atribuit chiar și cercurilor oficiale românești asemenea opinii, este necesar să reamintim, că în recentele conversații s'a făcut apel la rațiune, la bunăvoință și la curajul civic. Acest lucru este valabil pentru toți participanții. Cu zăngănit de sabie și cu proclamații eroice nu se slujește nici o cauză. Așa cum nu este posibil pentru unii să rămână în mod mecanic legați de starea în care se aflau în 1918, tot astfel nu este recomandabil pentru ceilalți să rămână acolo unde câștigul exorbitant și nejustificat acordat de accidentala constelație a războiului mondial i-a adus. Atitudinea Axei presupune la participanții direcți o egală stăpânire de sine, o egală bunăvoință și o egală recunoaștere a necesităților. Numai faptul că pescuitorii englezi în apă turbure proectează o lumină puternică asupra celor mai mici semne de lipsă de suplețe, ar trebui să prevină pe toți participanții să nu adopte cu prea mare grabă poziții rigide. Acei, cari au manifestat asemenea lipse de suplețe și-au deservit țara, tot atât pe cât au făcut-o cei ce adoptă atitudini evasive sau de tergiversare".

OSTILITĂȚILE IN LIBIA

Spital militar italian în Porto Bardia, la marginea pustiului

INTERZICEREA ACTIVITĂȚII
COMUNISTE ȘI ANARHISTE IN ELVEȚIA

Berna, 6 (Rador). — Consiliuu federal a aprobat Marți un proect de lege privitor la măsurile ce trebusc luate împotriva activității comuniste și anarhiste.

Prin această lege, se interzice orice activitate în Elveția a partidului comunist și a diferitelor organizații trotzkiste și anarhiste.

4000 DE SOLDAȚI HINDUȘI AU FUGIT DIN GARNIZOANA SINGAPUR

Tokio, 6 (Rador). — Ziarele anunță că din garnizoanele britanice de la Singapur au fugit 4000 de hinduși.

Anglia — scrie ziarul „Yomiuri" — se află astăzi într'o criză primejdioasă, după ce zeci de ani a exploatat brutal Asia. Viața la Singapur este dominată de sentimentul războiului. Pretutindeni vezi bariere de sârmă ghimpată și afișe care anunță mereu noui măsuri de constrângere.

Garnizoana din Singapur, care în timp normal numără 18.000 de oameni a fost puternic impresionată de dispariția vădită a influenței britanice. Soldații hinduși, cari formează 70 la sută din această garnizoană, au fost indignați de faptul că au fost cartiruiți în clădiri părăsite, în timp ce soldații englezi stau în cazărmi luxoase.

VIAȚA GERMANILOR IN UNGARIA DE AZI
DUPĂ AUTORI GERMANI

Intr'un articol al d-sale din „Universul", d. *Romulus Seișanu* arată cifrele statistice referitoare la minoritatea germană din Ungaria. Amănunte interesante în legătură cu aceste constatări făcute de d. Seișanu se găsesc și în cartea intitulată „*Volk jenseits der Grenzen*" de *Richard Bahr*, apărută în anul 1933 la „Hanseatische Verlagsanstalt", Hamburg, din care spicuim următoarele din capitolul referitor la „Germanii din Ungaria de azi".

„Ungurii au maghiarizat totul cu pasiune. Statul a început cu înglobarea fragmentelor de națiuni străine într'un timp când, făcând abstracție de Rusia țaristă, încă nu se inventaseră metodele de desnaționalizare, devenite cu vremea uzuale". (p. 404). „Legea naționalităților din 1868 nu s'a aplicat și nu s'a executat niciodată"... „Au urmat alte legi, cari au subminat-o și practica autorităților a desființat-o apoi complect. Mai ales Koloman Tisza, tatăl contelui Ștefan, trăiește în amintirea minorităților ca marele „Măcinător de naționalități" (p. 406). „Există în Ungaria un mijloc de luptă, care într'o asemenea perfecțiune, nu se mai cunoaște nicăieri pe lume: asta este „teroarea fără forță". Este un boicot ascuns, fără sgomot, imparabil al societății maghiare.

Cine, ca medic, ca preot, învățător, pe scurt, ca intelectual, nu trece la maghiarism, cine mai ales îndrăznește să participe la mișcarea germană, este boicotat fără milă și proscris. El poartă pe frunte stigmatul rușinos al „pan germanistului" și „trădătorului de patrie". Este oare greu de închipuit ce soartă vor avea în curând întreprinderile economice germane?" (p. 409). „Legile în sine ar fi satisfăcătoare, pentru a asigura și minorității germane o existență oarecum suportabilă. Dar această putere socială, care stă în dosul lor, care stă și în dosul organelor executive, începând dela prefect până la notarul satului, aruncă într'una nisip în angrenajul roților organismului oficial și nu permite ca să se aplice legile. Nimeni nu dorește, să se întâlnească în viața publică cu un „antipatriot". Antipatriot însă poți deveni repede, chiar dacă porți pur și simplu un nume german. Unui tânăr savant i-se trimite înapoi un articol de către editorul unei reviste științifice,

(Continuare in pag. 2-a)

SINAIA DE ALTĂDATĂ

de RADU D. ROSETTI

Din cauza vremii ploioase și mai ales din cauza evenimentelor la ordinea zilii, Sinaia e anul acesta aproape goală. Peste tot, bilete *De închiriat*.

In locul hărmălaei obicinuite, o liniște divină scoate și mai mult în relief frumusețea unică a acestui colț de rai.

Verevițele, nemai fiind speriate de sgomotul de pe alei, îndrăznesc să coboare iar pe covorul verde al ierbii; vrăbiile, ciripind vesele, dacă le arunci firimituri, vin iar să ciugulească la picioarele tale.

Avuzul din parc cântă mereu, și șopotul apei ajungând până la banca solitară pe care m'am așezat obosit, îndeamnă la vis: *Sinaia dealtădată!*

Nu codrii seculari cu schivnicii bătrâni, ascunși în creerii munților, cari eșeau din peșteri să se roage împreună odată pe lună, până au ridicat o bisericuță, cu ajutorul banditului Grozea din Breaza, pentru ertarea păcatelor lui; și nici mânăstirea de apoi, cu chilioare împrejur, clădită din mila spătarului Mihail Cantacuzino, — ci Sinaia regelui Carol I, așa cum au cunoscut-o cei din generația mea.

Și nici ea dintru început. Cei cari au citit istoricul reședinții regale, au aflat dela alții, și cum tânărul Suveran de pe-atunci, împreună cu Domnița destinată Lui, au ales locul minunat din inima pădurii tainice, ca să înalțe castelul minunat botezat *Peleș*, după numele pârâiașului din vale, și cum au veghiat ani în preajma lui, în două odăițe spoite cu var — *Carmen Sylva* scriind *Robia Peleșului* și desenând pe pereți figurile curtenilor, vizibile și azi — până au văzut, după multă trudă, zidurile mândre ridicate

Sinaia care'mi vine în minte acum, în susurul apei, pe-o bancă de lemn, în leatul 1940 e și Sinaia lui Carageale din 1900, locul de predilecție al boerilor, în care mocofanii nu erau admiși decât cel mult pentru douăzecișipatru de ore, să dea o raită prin fața castelului, și să mănânce la umbră de brad.

Cine n'a citit delicioasa schiță a marelui nostru umorist *Tren de plăcere*? (10 lei clasa dela București, dus și întors). Madam Georgescu (Mița) și domnu Georgescu, (Mihalache) porniți cu Puiu, îmbrăcat în uniformă de ofițer de vânători, ca prințul Carol, și cu „gramamă" (aceasta cu coșul de mâncare, expediată în clasa III-a!) ca să se răcorească cu toții la aer de munte.

Și-a cam dat în petec madam' Georgescu cu locotenentul de ață Mișu, dar n'are aface! Domnu Mihalache, spriițuit cum era, n'a băgat de seamă.

Muzica din pavilion, n'a uitat-o coana Mița toată viața: „Ah! mamito dragă, menuetul lui Paderasky, mă înebunesc!".

După cum se vede, democrația nu prea era la ea acasă în această parte a țării.

— Venea numai elita, și aia pe alese, cum se exprimă plastic bătrânul lustragiu, rămas la locul lui, ca o piesă de muzău, la intrarea în parc. Dar și de-or fi venit de-ai noștri, nu s'ar fi putut înțelege cu cei mari, că vorbeau numai franțuzește, adaogă același observator imparțial.

Sinaia distinsă de-atunci voiu pomeni-o dar, cu lumea ei de odinioară, azi dispărută aproape toată, lăsând în urma ei doar parfumul unor zile mai bune.

Cel dintâi care și-a durat casă — încă nu se zicea *vilă* — în vecinătatea Suveranilor, a fost *Beizadea Mitică*, prințul Dimitrie Ghica, al cărui bust zâmbește de un sfert de veac în fața Cazinoului.

Nu se gândea fiul de Domn, că pe locul retras unde era așezarea lui patriarhală, peste câți-va ani, când va închide ochii, se va răsfăța palatul desfrâului, menit să umple, cu mijloace moderne, fondul binefacerilor. Pe vremea lui, banii pentru mila obștească, veneau din buzunare mai curate.

Primul efor al Instituției — domeniul Sinaei e al Eforiei spitalelor — Beizadeaua, era persoana proeminentă a comunei. Cu părul alb și ondulat, îmbrăcat cu îngrijire, cu fața roză, vecinic cu o floare la butonieră, parcă-l văd împărțind bilete în dreapta și'n stânga, ca stăpân atotputernic ce era. Nici chiar conu Iancu Kalenderu, cu tot jobenul lui cenușiu, nu-l întrecea.

Al doilea proprietar de vilă a fost Nicolae Blaramberg, instalat pe culmea unde se află azi vilele Dacia, în posesia arhitectului Culina.

Și'ncet-încet, în cursul anilor, au urmat: vilele Slătineanu, Costinescu, Știrbei, Lahovari, Seculici, Dr. Stoicescu, Știrbei, Ghica, V. A. Ureche, Tache Ionescu, Argetoianu, Dr. Urlățeanu, Dr. Angelescu, Filipescu, Cantacuzino, (*Alca* boerul spân, vecinic cu un șal de preț pe umeri) vilele Procopiu, Luther, Bragadiru, etc. etc., toate discrete, ascunse'n verdeață, în stiluri pline de bun simț, unele păstrându-și cu mândrie numele, altele schimbându-și tăblița dela poartă după carta de vizită a noului cumpărător; altele căzute'n ruină.

Toate personalitățile acestea, mai totdeauna după 10 Maiu (s'a schimbat și clima) când regele Carol I și regina Elisbetha își luară reședința de vară la Sinaia, ca să șeadă până la 15 Noembrie) adică până la deschiderea Parlamentului, se instalau și ele cu familiile respective, în apropierea Suveranilor, pe cari nu numai că'i respectau și'i admirau, dar îi și iubeau, în tot înțelesul cuvântului.

Numai un deget, și acela foarte cu economie, îl întindea Suveranul celor ce-l întâlneau plimbându-se singur, fără nici o pază, pe cărările munților, cu legendarul chipiu alb pe cap, — portretul *Carmen Sylvei* ne e proaspăt în memorie, lângă trunchiul unui brad înalt din mijlocul codrului, cu inscripția de dedesubt *Catedrala mea* — dar toți știau că omul acesta distant are pentru țara lui inima caldă, și veneratia era generală.

Am văzut cu ochii mei pe fostul prim sfetnic al Coroanei, Dimitrie Sturza, sărutând odată mâna Suveranului, „et je ne pas trouvé cela si ridicule" cum zice într'o poezie François Coppée.

Toată societatea aceasta aleasă, se perinda pe rând, în saloanele luxoase ale castelului *Peleș*, unde din când în când se dedeau și ospețe, — un avuz în miniatură, așezat în mijlocul mesei, se alimenta direct din isvorul Pelișorului— cei de față având de multe ori printre ei pe Vasile Alecsandri, Aman, și mai rar pe ursuzul Grigorescu.

Dejunuri intime, fără mult protocol, afară numai când aveau loc în cinstea unui invitat excepțional, ca acela poruncit în cinstea împăratului Frantz Iosef și a arhiducelui Rudolf, sau pentru cellalt moștenitor nenorocit al tronului Austriei, Frantz Ferdinand, asasinat la Serajevo.

Personalul palatului nu lipsea niciodată, și'naintea mea se perindă acum umbrele foștilor aghiotanți regali Candiano Popescu, Vartiadi, Vlădescu, Barozzi, Priboianu, Baranga, Robescu, Istrati, etc. civilii Bachelin, Basset, Dalorso, Teodor Văcărescu, Steriadi, doctorii Teodori și Romalo. Young (dantistul Curții) ale doamnelor de onoare Zoe Bengescu, Mavrogheni, Poenaru, Băicoianu, etc... ale prefecților de poliție ai epocii: Radu Mihai, cneazul Moruzi, generalul Rasty, Em. Culoglu, etc. etc.

Am omis, desigur, mulți, iar alții trăesc, așa că nu i-am putut trece printre umbre, dar nu un pomelnic întreg îmi evocă suvenirul, ci o instantanee fugară, într'un moment de nostalgie.

O plăcere specială a regelui era ca la cafea, să pună mâna pe un buton, pentru ca cei prezenți să vadă uimiți cum tavanul salonului lunecă ușor, (mecanism nou pe vremea ceea) ca să lase să se vadă albastrul cerului; și-apoi să facă o partidă de carambolaș cu aghiotantul de serviciu.

Se supăra foc când pierdea; la câștig făcea un haz nespus.

Ca să aibă un adversar mai serios, Măria Sa a dat ordin odată să fie poftit la dejun și prefectul nu mai știu al cărui județ, care avea faima unui biliargiu de forță.

La momentul oportun, ispravnicul, lăsat de rege să înceapă partida, a luat tacul în mână, și n'a pregetat: „Una, două, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece, până la cincizeci.

Suveranul, mai bătând barabancea, mai fluerând a pagubă, a privit seria amuzat. Dar când țoapa, vrând cu tot dinadinsul să arate ce poate, a continuat: 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60 și tot așa până la 101, când a exclamat satisfăcut „Am câștigat" pe când augustul său adversar aștepta să-i vie rândul, în picioare, Vodă Carol n'a mai putut să-și rețină enervarea. I-a zis un *mersi* acru, *Sunteți prea tare pentru mine*, și l-a concediat.

Istoria spune că de-atunci vajnicul prefect n'a mai avut onoarea să joace carambolaș cu Ma-

(Continuare in pag. 2-a)